

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518202014
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:8518202014.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobkyne: R. H., rod. J., nar.XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX R. Ľubovňa, právne zastúpená: JUDr. Vladimír Dlugolinský, advokát, so sídlom Levočská 1, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: Y. H., nar. X.X.XXXX, bytom H. XXXX/X, XXX XX R. V., právne zastúpený: JUDr. Patrik Kovalčík, advokát, Námestie sv. Mikuláša 20, 064 01 Stará Ľubovňa, v konaní o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu v y p o r i a d a v a tak, že:

p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného:

- a) byt č. XX, vchod č. XX, nachádzajúci sa na 3. podlaží v bytovom dome súpisné č. XXXX na H. ulici v R. V., postavenom na parcele KN registra „C“ č. 3470/38, o výmere 569 m² druh pozemku: zastavené plochy a nádvoría,
- b) podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti podielu 7315/338592, zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. R. V.,
- c) spoluvlastnícky podiel pozemku - parcela KN registra „C“ č. 3470/38 o výmere 569 m² druh pozemku: zastavené plochy a nádvoría vo veľkosti podielu 7315/338592 zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. R. V. v hodnote 73.000,- eur.

II. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti - pozemky v k.ú. P., obec P., okres H. všetky zapísané na LV č. XX:

- a) parcela KN registra „C“ č. 325 o výmere 382 m² , druh pozemku: záhrada
 - b) parcela KN registra „C“ č. 326 o výmere 1799 m² , druh pozemku záhrada
 - c) parcela KN registra „C“ č. 327 0 výmere 485 m² , druh pozemku záhrada
- všetko zapísané v prospech žalobkyne v časti B: vlastníci a iné oprávnené osoby por. číslo 3. R. H., r. J., v spoluvlastníckom podiele 101/384. Spolu všetky pozemky v hodnote 3.015,- eur.

III. Súd p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného osobný motorový automobil zn. PEUGEOT 307 SW, U.: SL XXXAU, rok výroby 2005, nepatrnej hodnoty.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu sumu vo výške 40.944,92 eur do 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V. Žiadna zo strán n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 20.12.2018 sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 7C/54/2016 zo dňa 9.11.2016 s dátumom právoplatnosti 23.12.2016. V dôvodoch žaloby žalobkyňa uviedla, že počas trvania manželstva žalobca so žalovanou nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva 3-izbový byt v R. V. na H. ulici, ktorého ako primeranú cenu stanovila sumu XX.XXX,- eur a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch v kat. úz. P., cenu ktorej záhrady žalobkyňa stanovila na sumu 3.015,- eur tak, ako bola jej kúpna cena. Medzi hnuteľný majetok žalobcu a žalovanej patrí osobné motorové vozidlo zn. PEUGEOT 307 SV, EČV: SL XXXAU a hnuteľnosti tvoriace zariadeniu bytu. Cenu osobného motorového vozidla stanovila na sumu 2.500,- eur a cenu hnuteľnosti tvoriacich zariadenie bytového domu odhadla na sumu 2.500,- eur. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že žalovaný za trvania manželstva nadobudol do výlučného vlastníctva z dedičstva po jeho otcovi neb. J. H. spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 na nehnuteľnostiach - stavbe a pozemku k.ú. J., LV č. XXXX, týmto rozhodnutím mu vznikla povinnosť vyplatiť 150 000 Sk (4.979,08 eur), tieto peniaze vyplatil avšak nie z peňazí v jeho výlučnom vlastníctve, ani z BSM, ale z peňazí vo výlučnom vlastníctve žalobkyne - ktoré dostala ako výplatu od brata J. J. z rodinného domu v J. po jej rodičoch. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že žalovaný vykonal viacero investícií do nehnuteľnosti, ktoré sú v jeho výlučnom vlastníctve, na čo poukazoval v konaní o rozvod a predkladal tam súdu doklady súvisiace s nákladmi a údržbou týchto nehnuteľnosti. Taktiež poukázala na skutočnosť, že v čase, keď už nežili v spoločnej domácnosti, poskytla žalovanému v roku 2010 finančné prostriedky, ktoré podľa jeho vyjadrení použil na úhradu nákladov súvisiacich s opravami zdedeného rodinného domu. Tieto peňažné prostriedky poskytovala žalovanému zo strachu pred ním a zo strachu o svoje deti, keďže žalobca ich neustále psychicky vydieral, popieral ich názor, zosmiešňoval ich a vyhrážal sa im likvidáciou. Žalobkyňa predkladá súdu žalovaným spísané a podpísané potvrdenia o prevzatí finančných prostriedkov spolu vo výške 3.400,- eur. V ďalšom poukázala na skutočnosť, že žalovaný v čase, keď ešte tvorili spoločnú domácnosť a žalovaný podnikal ako živnostník, uhrádzal svoje odvody do zdravotnej poisťovne, teda náklady súvisiace s podnikaním, zo spoločných prostriedkov. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam v kat. úz. P. poukázala na to, že tieto boli nadobudnuté za trvania manželstva žalobkyne a žalovaného, ale v čase, keď títo takmer 5 rokov už spolu nežili a nehospodárili, preto je žalobkyňa vedená ako výlučný vlastník. Kúpna cena týchto nehnuteľností bola 3.015,- eur. Žalobkyňa si na kúpu týchto nehnuteľností požičala finančné prostriedky od MVDr. J. Y., tieto finančné prostriedky však ešte nie sú splatené, splatnosť v zmysle zmluvy o pôžičke je do 10.6.2020. Ďalej žalobkyňa konštatovala, že od roku 2007 podniká ako živnostníčka, od roku 2009 chodí do Rakúska ako opatrovatelka. Do Rakúska začala chodiť z dôvodu, aby zabezpečila potreby svojich detí. Bez pomoci svojej rodiny a známych by to po tom, čo odišla od žalovaného, nezvládla. Od roku 2009 musela uhrádzať všetky náklady súvisiace so starostlivosťou o svoje dve deti F. a Y., bývali postupne v 4 nájdoch. Žalovaný im takmer vôbec neprispieval na výživu, všetko znášala sama. Deti boli u žalovaného iba vtedy, keď po dobu dvoch mesiacov bývala v P.. Aj počas tohto obdobia musel syn žalobcovi prispievať na chod domácnosti. Neustále na svoje deti vyvíjal psychický nátlak, posmieval sa im a ponižoval ich, deti k nemu stratili akýkoľvek vzťah. V tomto smere žalobkyňa uviedla, že v zmysle zásad vyporiadania bezpodielového vlastníctva obsiahnutých v § 150 Občianskeho zákonníka treba vziať na zreteľ nielen výšku príjmov strán sporu, ale aj to, kto sa staral o deti, o spoločnú domácnosť, vzťah strán sporu k deťom, k hospodáreniu so spoločnými finančnými prostriedkami a v neposlednom rade aj postoj k práci a ochotu nájsť si prácu a aspoň aký taký adekvátny príjem. Žalobkyňa má za to, že na túto zásadu je potrebné prihliadať a priznať jej väčší podiel na vyporiadavanom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. S poukazom na uvedené navrhla, aby súd prikázal do jej výlučného vlastníctva byt na H. ulici v R. V., podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto bytového domu a spoluvlastnícky podiel na tomto pozemku, v hodnote 73.000,- eur; taktiež aby do jej výlučného vlastníctva prikázal nehnuteľnosti v obci P. v hodnote 3.015,- eur; aby súd určil, že žalobkyňa sa stáva preberateľkou pôžičky poskytnutej MVDr. J. Y. v sume 5.000,- eur. Zároveň navrhla, aby súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného osobný motorový automobil PEUGEOT 307 SW v hodnote 2.500,- eur a aby uložil žalobkyňu povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.300 eur ako rozdiel v prevzatých hodnotách a priznať jej náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Alternatívne navrhla, vyporiadať BSM vo vzťahu k nehnuteľnosti - bytu tak, že byt sa prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou vyplatiť žalobkyňu sumu 65.700,- eur, resp. byt predať s tým, že kúpna cena bytu sa medzi žalobkyňu a žalovaného rozdelí v pomere 90 % kúpnej ceny pre žalobkyňu a 10 % pre žalovaného.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že pokiaľ ide o byt na ulici H. v R. V., považuje sa za výlučného vlastníka, keďže všetky poplatky hradil výlučne z vlastných peňazí, nadobudnutých pred uzavretím manželstva. Manželka sa do listín - návrh na vklad vlastníckeho práva 17.12.2001 a kúpnej zmluvy 19.11.2002 podpísala bez jeho vedomia a súhlasu. Tvrdí, že manželka žiadnym spôsobom neprispela k zveľadeniu majetku, by priam naopak, brala ľahkovážne pôžičky pre vlastnú potrebu, aj tie vracal zo svojich príjmov, uzatvorila bez jeho vedomia niekoľko poisťiek, prispel jej na vodičák, kurz opatrovateľský a masérsky, vodičák 12.000,- Sk, na zuby (zlaté) 38.000,- Sk. Od roku 2003 žalobkyňa mal príjem z Rakúska a prídavky na 2 deti, avšak nevie aký. Žalobkyňa ako opustila domácnosť s osobnými vecami a s časťou hnuťelného majetku patriaceho do BSM, neprispievala na chod domácnosti. Reálna hodnota osobného motorového vozidla Peugeot 307 je 800,- eur, jedná sa o 16 ročné vozidlo, ktoré slúžilo od roku 10/2008. Žalobkyňa bez jeho vedomia a súhlasu kúpila osobné motorové vozidlá AUDI a HONDA PRELUDE, zaevidované pravdepodobne na syna Y. H., preto žiada, aby takto ľahkovážne a neúčelne vynaložené prostriedky boli vrátené a započítané do BSM. Ďalej uvádza, že tvrdenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde, svojej sestre vyplatil 30 000,- Sk a chcela rodinné piano v hodnote 20 000,- Sk a G. P. spolu 50.000,- Sk z predaja pozemku a odložených úspor jeho matky. Tvrdenie, že žalobkyňa dostala výplatu z rodičovského domu v Prešove po rodičoch sa nezakladá na pravde, keďže svoj podiel darovala bratovi J. J. 5.9.2006. Žalobkyňa zo spoločných peňazí hradila služby advokátky JUDr. Zdenky Kuzárovej. Uhrádzanie zdravotných odvodov zo spoločného sporozáručného účtu realizoval čiste z praktických dôvodov, keďže na tento aj on vkladal počas manželstva nemalé čiastky. Odvody platili obaja a je úplne jedno akým spôsobom. Vo vzťahu k nehnuteľnostiam v kat. úz. P. žiada žalobkyňu o polovicu sumy 3.015,- eur, t.j. 1.507,50 eur. Všetky ďalšie hanlivé tvrdenia voči jeho osobe sa nezakladajú na pravde. Vyjadriť sa chce aj k rodinnému domu v J. na ul. Y. XX. Na jeho obnove sa podieľal finančne, fyzickou prácou, znalosťami ako stavebný technik aj vlastným náradím v rokoch 1996 - 2002. Fyzicky zhotovil 90 % prác. Takto zvýšil hodnotu jej podielu zo 100.000,- Sk na 2.000.000,- Sk. Žiada preto primeranú odmenu za vykonané práce a to 60.000,- eur a 5 % úrok z omeškania od roku 2002.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 4.7.2019 poukázala na skutočnosť, ktorú nepopiera ani žalovaný, keď sám predložil rozhodnutie o pridelení družstevného bytu zo dňa 27.12.1988, že vyššie uvedený byt po uzavretí manželstva nevlastnili, ale obaja boli členmi Okresného stavebného bytového družstva. Ich členské podiely boli vyplatené z mladomanželskej pôžičky, ktorú mali žalobkyňa a žalovaný poskytnutú zo Slovenskej sporiteľne, a.s. č. úverového účtu - 0098838900, o čom aj sám žalovaný predložil listinný dôkaz. Predmetná pôžička bola splatená v roku 2000, teda za trvania manželstva a bola splácaná rovnakým pričinením oboch manželov. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že byt bol nadobudnutý za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, preto patrí do vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tvrdenia žalovaného, že do listín návrh na vklad vlastníckeho práva zo dňa 17.12.2001 a kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002 sa žalobkyňa podpísala bez jeho vedomia sú zarážajúce ba priam až absurdné. Zmluvy boli vyhotovované Okresným stavebným bytovým družstvom so sídlom v Starej Ľubovni, ktoré zabezpečovalo aj všetky ostatné podklady potrebné pre prevod vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, neboli vyhovované žalobkyňou ani žalovaným. Žalobkyňa namieta, že iba pričinením žalovaného došlo k nadobudnutiu vlastníctva sporného bytu a jeho príslušenstva a jeho zveľadeniu. Poukazuje na skutočnosť, že od roku 2003 do 2007 bola dobrovoľne nezamestnaná, avšak v tom čase chodila pracovať do Rakúska ako opatrovateľka. Jej všetky príjmy z tohto obdobia šli na chod domácnosti. V ďalšej časti vyjadrenia žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalobca za trvania manželstva nadobudol do výlučného vlastníctva po jeho otcovi neb. J. H. spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v obci J., okrem iných aj k rodinnému domu, ktorý za trvania manželstva rekonštruoval zo spoločných prostriedkov. Žalovaný napriek rozsiahlej dokumentácie priloženej k vyjadreniu k žalobe nepredložil žiaden listinný dôkaz týkajúci sa stavu predmetnej nehnuteľnosti, hoci to žalobkyňa v podanej žalobe namietala. Žalobkyňa opätovne poukázala na skutočnosť, že kým žalovaný užíval dve nehnuteľnosti spôsobilé na bývanie (spoločný byt a zdedený dom), ona sa musela so svojimi deťmi, pre jeho nevydržateľné správanie, odsťahovať z ich spoločného bytu do podnájomu, v ktorom žije dodnes. Vo vzťahu k námietkam žalobu k rodinnému domu uviedla, že dôvodom vzniknutej situácie okolo rodinného domu bolo nemiestne a agresívne správanie žalovaného k rodičom žalobkyne, bratom a samotnej žalobkyne, ktorí sa všetci aktívne (finančne aj prácou) podieľali na rekonštrukcii domu.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 24.7.2019 uviedol, že jeho predmanželské úspory činili spolu 82.800,- Kčs, práve tieto peniaze boli použité na vyplatenie členského podielu, následne odkúpenie bytu a príslušnej časti pozemku. Žiada, aby žalobkyňa predložila všetky nájomné zmluvy k bytom kde sa dobrovoľne odsťahovala, aby súd mohol vypočítať výšku financií ktoré takto ľahkovážne z BSM použila. Ďalej uviedol, že žalobkyňa použila ním zakúpenú trafozváračku s príslušenstvom v hodnote 200,- DM ako časť výplaty z rodinného domu Y. 59, J. bratovi S. J. a že bez jeho vedomia hradila aj notársky poplatok 4.600 Sk. Žalobkyňa svoje tvrdenia ohľadom rodinného domu v J. nijako nepreukázala, fyzicky vykonával udržiavacie práce, ktoré si vyžaduje každý rodinný dom, za finančného a materiálneho prispenia rodičov. Ďalej uviedol, že žalobkyňa neuhrádzala ani poplatky pre Centrálny depozitár cenných papierov SR a.s., r. 2008 - 2015, tieto uhrádzal sám. Navrhuje, aby sa súd oboznámil s jeho vyjadreniami a stovkami listinných dôkazov, ako sa staral všestranne o rodinu.

5. V ďalšom podaní zo dňa 4.5.2021, podanom prostredníctvom právneho zástupcu, žalovaný vyslovil nesúhlas s tým, aby nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX a LV č. XXXX, byt č. XX k. ú. R. V., bližšie špecifikovaná v spise, bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, navrhol aby bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva povinnosťou vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel podľa nižšie uvedeného. Pokiaľ sporové strany s pomocou súdu určili cenu tejto nehnuteľnosti na sumu 68.500,- eur, s touto sumou nesúhlasí a zastáva názor, že jej reálna hodnota je v súčasnosti na úrovni maximálne 57.000,- eur, teda polovica vyrovnacieho podielu je v hodnote 28.500,- eur. Z tejto hodnoty je treba odpočítať sumu, ktorý žalovaný priniesol do manželstva a následne vynaložil na kúpu nehnuteľnosti a čo vynaložil na opravu spoločnej nehnuteľnosti. Uviedol, že žalovaný vstúpil do manželstva s finančnými úsporami vo výške 48.000,- Kčs, t.j. 1.593,31 eur, vynaložil pravidelné náklady na byt, podľa tam presnej špecifikácie, v sume 7.603,38 eur, t.j. polovica vyrovnacieho podielu je v sume 3.847,20, vynaložil nepravidelné náklady na byt v sume 3.847,20 eur, z čoho polovica predstavuje sumu 1.923,60 eur. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby predmetná nehnuteľnosť bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť žalobkyni podiel vo výške 16.316,40 eur. Pokiaľ ide o nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XX v kat. úz. P., žalovaný súhlasí, aby bola prikázaná do výlučného vlastníctva žalobkyne, avšak navrhuje, aby bola zaviazaná povinnosťou vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel vo výške 1.507,50 eur. Hnuteľný majetok - osobné motorové vozidlo Peugeot 307 WV, jeho cena je maximálne 1.200,- eur, žalovaný zotrváva na tom, aby bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva bez povinnosti vyplatiť žalobkyni vyrovnací podiel. Pôžičky žalobkyne v čase materskej dovolenky - žalovaný je toho názoru, že by mala byť zaviazaná povinnosťou vyplatiť žalovanému 1 finančných prostriedkov, ktoré použila z príjmov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na vyplatenie jej osobných finančných pôžičiek použitých na jej osobné potreby a záujmy. Žalovaný žiada vyplatiť 1 týchto súm, t.j. 1.211,58 eur. Taktiež žiada vyplatiť podiel zo zhodnotenia nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XX, nachádzajúcej sa v k. ú. J., ktorú žalovaná v roku 2006 darovala bratovi na základe darovacej zmluvy, nakoľko darovaný podiel bol zhodnotený z finančných prostriedkov nadobudnutých v čase manželstva. Žiada preto vyplatiť 1 zo sumy 28.974,39 eur, t.j. 14.487,20 eur. Ďalej žiada vyplatiť 1 z celkovo vynaložených nákladov na psa, ktorého zakúpila žalobkyňa v roku 2011 a ponechala žalovanému, a to zo sumy 3.328,92 eur, t.j. 1.664,46 eur. Napokon poukazuje na to, že žalobkyňa nadobudla v roku 2008 akcie u emitenta Centrálny depozitár cenných papierov SR a.s., navrhuje, aby súd vyzval žalobkyňu na predloženie aktuálneho výpisu o stave akcií a po presnom zistení hodnoty akcií bude možné bližšie špecifikovať aj vyrovnací podiel, ktorý je povinná žalobkyňa vyplatiť žalovanému.

6. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že keď vstupovala do manželstva, mala zriadený sporožirový účet. Na začiatku hospodárili so žalovaným spoločne, náklady uhrádzali adekvátne so žalovaným. Členský podiel v družstve bol v roku 1988 vyplatený z mladomanželskej pôžičky a cena za byt na základe zmluvy o prevode vlastníctva zo dňa 17.12.2001 bola uhradená zo spoločných prostriedkov, ktoré si nasporili so žalovaným. Spoločne hospodárili do doby, kým sa začal prerábať dom v J. . Spoločne hospodárili do doby, kým sa začal prerábať dom v J., ona vtedy robila v Rakúsku, manžel jej bral všetky peniaze. Potom začal byť agresívny. Keď začala robiť oficiálne, to znamená, že asi v roku 2009, chodievali jej peniaze na účet, manžel mal dispozičné právo k jej účtu a to až dovtedy kým od neho neodišla s deťmi do podnájmu. Vtedy syn mal 18 rokov a F. o 7 menej, teda 12 rokov. O zverení detí do starostlivosti niektorého z rodičov a o určenie výživného nebolo rozhodnuté, nepodávala žiadnu žalobu na súd, pretože stále dúfala, že sa dajú so žalovaným naspäť dokopy, že žalovaný sa zmení a že tie vzťahy sa upravia. Žalovaný na výživu detí absolútne neprispieval vôbec, neposielal žiadne peniaze. Akurát, zaplatil polovicu vodičského kurzu synovi s tým, že polovicu mu zaplatila ona. Spoločnú domácnosť v roku 2009 opustila kvôli tomu, že manžel prišiel domov v podnapitom stave, ona bola v Rakúsku, bol doma syn a dcéra a žalovaný

zaútočil na obidvoch, na syna aj na dcéru. Syn chránil dcéru, čiže sestru, stiahol ju do záchoda a zavolali policajtov. Potom polícia odniesla deti k jednej jej dobrej kamarátke. Potom sa to riešilo sa to na sociálnom, ale nakoniec to ostalo tak, neriešili to ďalej. Druhýkrát bol výstup žalovaného taký, že skočil do nej, syn ju chcel brániť, jednoducho to skončilo tak, že narýchlo zháňala podnájom a ušla s deťmi do podnájmu. Potom už žili po podnájmoch, z miesta na miesto. Z domu nezobrala absolútne nič, akurát jeden televízor, práčku na ktorú dostala peniaze ako dar od jednej rodiny, navyše, popri robote a za tie kúpila práčku. Zobrala si iba oblečenie, veci a komplet zariadený byt nechala manželovi, odišli bez všetkého. Doposiaľ z bytu nedostala nič. Žalovaného sa báli, syn mal psychické problémy, bál sa v škole. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bola podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu v Prešove, rodičia jej darovali polovicu domu kvôli tomu, že sa o nich postará v chorobe a starobe. Keď sa ten dom začal prerábať, začali vznikať problémy medzi bratom a jej manželom. Vyústilo to tým, že manžel hodil misku po jej otcovi. Následne ju rodičia požiadali, aby im vrátila naspäť dom, čo aj urobila. Brat jej vyplatil 2x po 150.000,- Sk, ktoré všetky peniaze si zobral manžel, nevie na čo ich použil. Takže ona síce svoju polovicu domu previedla na brata darovacou zmluvou, ale brat jej vyplatil z toho domu 2x po 150.000,- Sk a to aj vzhľadom na to, že aj žalovaný robil na tomto dome. Na otázku žalovaného, aby žalobkyňa odpovedala, prečo odišla zo spoločnej domácnosti, keď manželia majú žiť spoločne v dobrom aj v zlom, spoločne majú vychovávať deti a ona tým, že odišla, vytrhla deti z rodinného prostredia, žalobkyňa uviedla, že keď bol žalovaný doma, bolo fyzické a psychické týranie. Nebolo to len jej rozhodnutie, bolo spoločné, syn mal mesiac pred osemnástkou, povedal, že sa bojí doma spať, pretože žalovaný kričal, že ho zabije so sekerou.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že keď vstupoval do manželstva, nemal zriadený účet, mal peniaze v hotovosti, ktoré presne popísal súdu tak, ako je to uvedené v jeho podaniach. Svedkom bola aj jeho matka, ktorá s nimi dlhodobo žila a starala sa o deti počas ich neprítomnosti. Po uzavretí manželstva uhrádzali náklady hotovostne, pretože on dostával peniaze v hotovosti, po uzavretí manželstva bol zriadený spoločný sporozírový účet. Prístup k tomuto účtu mali obaja, avšak bol vedený na meno žalobkyne. Členský podiel v družstve v roku 1988 bol vyplatený výlučne z jeho úspor z predmanželských peňazí. Cena za byt na základe zmluvy o prevode vlastníctva družstva bytu k 31.12.2001 v sume 33.071,- Sk bola vyplatená výlučne z jeho podnikateľského účtu. V roku 2008 nadobudol na základe osvedčenia o dedičstve spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome v k.ú. Plavnica, na tomto dome sa realizovali stavebné úpravy, bežné stavebné úpravy, napr. keď bolo potrebné vymaľovať, tak mama dala peniaze a on to realizoval, zo spoločných prostriedkov na uvedený dom nevynakladal nič. Ten dom po dedičskom konaní bol predaný a už ani neexistuje. K došlým platbám na sporozírový účet z účtu označeného J. J. v sume 150.000,- Sk, a to 2-krát v takejto sume sa nevie vyjadriť, pretože ho žalobkyňa o tom neinformovala a keď príde 300.000,- Sk na účet za pár mesiacov, tak by ho o tom mala informovať. Nevie, z akého titulu boli tie peniaze poslané a pokiaľ to došlo na spoločný účet, to znamená, že sú to peniaze oboch, pretože pokiaľ by to boli peniaze len pre žalobkyňu, mali by ísť na jej osobný účet. Na otázku, či po tom, čo žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti, či prispieval na živobytie detí, uviedol, že život podporoval deti. Jeho deti mali ako prvé notebook, tlačiareň, počítač. Financie dostávali podľa potreby, napr. keď potrebovali nakúpiť nejaké školské pomôcky. Počas celého manželstva si deti žili nadštandardne. Finančne boli zabezpečené po každej stránke. Výlety hradil on, aj napr. poskytoval som platby na telefóny. Prehlásenie, ktoré bolo ním spísané a nachádza sa na čl. 55 bolo vyhotovené dňa 10.10.2009, v ten deň čakal auto, ktoré ho malo viesť do Košíc a žalobkyňa prišla večer s právničkou a začali spisovať tie bludy, ktoré boli protizákonné. On to podpísal, ale len pod nátlakom, aby uspokojil jej potrebu. Nespomína si, že by vybral z účtu sumu 105.000,- Sk, resp. zhruba 300.000,- Sk, ktorá bola na 2x vyplatená po sume 150.000,- Sk, nemá o tom vedomosť a ani nevie, na čo by takú veľkú sumu vyberal a použil.

8. Svedok Y. H., syn žalobkyne a žalovaného na pojednávaní uviedol, že si presne nepamätá kedy odišiel z domu, ale bolo to pred dovŕšením 18-tich rokov, mohlo to byť asi v roku 2008. Dôvodom bolo to, že otec začal mať problémy s alkoholom, bol agresívny na neho, aj na jeho sestru a vyvrcholilo to obavou o ich život, nakoľko tam išlo aj o vyhrážky fyzickou likvidáciou, že ich porúbe so sekerou. Človek sa aj bál zaspáť. Na otázku, či im otec prispieval na stravu, bývanie, na školu, svedok uviedol, že prispieval, no z maminých peňazí, čo jej zobral. To je z toho čo si pamätá, pretože keď bol malý chlapec, on chodil do roboty. Po tom, čo sa odsťahovali, už žalovaný nejvil záujem o neho ani o sestru. Svedok vie o tom, že čo je predmetom konania, spoločný byt na H. XX. Pokiaľ vie, počas trvania manželstva nadobudli ten byt a auto. Nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa bola vlastníčkou nejakej inej nehnuteľnosti. Na otázku, či kontaktoval políciu z toho dôvodu, že jeho otec mal pod nátlakom sa vyhrážať jeho mame,

aby získal od nej peniaze, uviedol, že v tomto nie. Počas spoločného bývania so žalovaným nemali pocit nedostatku stravy, ošatenia. V minulosti odovzdával nejaké peniaze otcovi, dátum si presne nepamätá. Mama poslala peniaze, on mu to odovzdal a on mi to podpísal. Nevie uviesť, kedy, kde a koľko to malo byť, pretože prešla dlhá doba. Na otázku či sa vyskytli viaceré situácie, že odchádzali z bytu, uviedol, že áno. Keď odišli z bytu na H. ulici, bol na strednej škole.

9. Súd zamietol návrhy žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne C. V. J., svedka J. na uloženie povinnosti žalobkyne predložiť listinné dôkazy o príjmoch a zdravotnom stave, a to z dôvodu hospodárnosti konania a účelnosti vykonávania dôkazov. Pokiaľ žalovaná strana navrhla vypočuť svedkyňu C. V. k okolnostiam investícií do rodinného domu v J., k mileneckému vzťahu žalobkyne a teda k dôvodom rozvratu v rodine, súd nevyhovел uvedenému návrhu aj z dôvodu, že žiadna zo sporových strán nie je spolu/vlastníkom nehnuteľnosti v Prešove a táto nepatrí do BSM, je vo vlastníctve tretej osoby, teda nie je predmetom tohto konania. Pokiaľ by sa svedkyňa mala vyjadrovať k dôvodom rozvratu v rodine, súd nevyhovел tomuto návrhu z dôvodu, že predmetom konania nie sú príčiny rozvratu v rodine, aj keď súd v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadavaní je potrebné zaoberať sa širšími súvislosťami, ako sa ktorý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí a je potrebné prihliadnuť aj na starostlivosť o deti a na obstaranie spoločnej domácnosti. Na ozrejmienie uvedených skutočností postačuje výsluch sporových strán prípadne ich detí, nie je potrebné vykonávať rozsiahle dokazovanie ohľadom príčin rozvratu manželstva sporových strán výsluchom osôb, ktoré nežijú v spoločnej domácnosti a dokonca ani v jednom meste so sporovými stranami. Návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedka J. J. súd zamietol taktiež z dôvodu, nakoľko tento svedok by sa mal vyjadriť k okolnostiam vyplácania sumy pri prestavbe rodinného domu v Prešove, čo však nie je predmetom konania a navyše uvedenú skutočnosť v konaní nenamieta žiadna zo sporových strán. Z dôvodu hospodárnosti, neúčelnosti zamietol súd aj návrh žalovanej strany na uloženie povinnosti žalobkyne predložiť výpisy účtov a potvrdenia o jej príjmoch, nakoľko predmetom vyporiadania nie je skúmanie a preverovanie všetkých príjmov a výdavkov sporových strán „an bloc“ a navyše žalovaná pred súdom viackrát uviedla, že žiadne listiny nemá k dispozícii, nakoľko všetko ostalo v byte, do ktorého nemá prístup. Pokiaľ ide o vyžiadanie výpisov z účtov zo Slovenskej sporiteľne a.s., na začiatku pojednávania bola oboznámená správa tejto bankovej inštitúcie, že výpisy z účtov je povinná archivovať 5 rokov, z vlastnej iniciatívy tieto výpisy archivuje 10 rokov, avšak súdom požadované výpisy sú staršieho dáta. Pokiaľ ide o návrh na uloženie povinnosti žalobkyne predložiť lekárske správy, tento návrh súd zamietol ako nedôvodný, neúčelný a nevhodný a pre tento spor, v ktorom sa vedie konanie o vyporiadanie BSM, v podstate bez relevancie.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán a svedka Y. H., oboznámením spisového materiálu, a zistil tento skutkový stav:

11. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/54/2016 zo dňa 9.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2016.

12. Strany sporu zhodne uviedli, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patria nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX a LV č. XXXX pre k. ú. R. V., a to: a) bytu č. XX, vchod č. XX, 3. podlažie v bytovom dome súp. č. XXXX na H. ulici v R. V., postavenom na parcele KN registra „C“ č. 3470/38 o výmere 569 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; b) podielov na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti podielu 7315/338592; pozemkov - parcela KN registra „C“ č. 3470/38 o výmere 569 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo veľkosti podielu 7315/338592. Titulom nadobudnutia týchto nehnuteľností je Zmluva o prevode vlastníctva bytu V 34/2002 zo dňa 30.1.2002 a Kúpna zmluva V 1137/04 zo dňa 4.1.2005. Uvedená skutočnosť plynie aj z výpisov z LV č. XXXX (č.l. 16 a nasl.) a LV č. XXXX (č.l. 23a a nasl.).

13. Z rozhodnutia o pridelení družstevného bytu zo dňa 27.12.1988 (č.l. 217) vyplýva, že do 14 dní je potrebné zaplatiť členský podiel 21.800,- Kčs na účet Okresného stavebného bytového družstva za pridelenie bytu nachádzajúceho sa na ulici H. 51, na 2. poschodí, s tým, že zaplatením členského podielu a pridelením bytu vzniká členovi právo, aby s ním predstavenstvo uzavrelo dohodu o odovzdaní a prevzatí prideleného bytu do užívania.

14. Zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 17.12.2001 (č.l. 234) plynie, že Okresné stavebné bytové družstvo Stará Ľubovňa ako prevádzajúci a žalobkyňa a žalovaný ako členovia

Okresného stavebného bytového družstva Stará Ľubovňa, obaja od 31.8.1988, ako nadobúdatelia, nadobudli do vlastníctva byt č. XX, v obytnom dome súp. č. XXXX na ul. H., daný do užívania 1.11.1988, ako aj spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve domu. Cena bytu je 33.071,- Sk k 31.12.2001 a rovná sa nesplatenému dlhodobému investičnému úveru pripadajúcemu na prevádzaný byt, ktorú nadobúdateľ uhradil.

15. Z kúpnej zmluvy uzavretej podľa zák. č. 182/93 Zb. zo dňa 19.11.2002 (č.l. 220) je zrejmé, že Okresné stavebné bytové družstvo ako predávajúci a žalobkyňa a žalovaný ako kupujúci uzatvorili kúpnu zmluvu, predmetom ktorej je spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti zapísanej v kat. úz. Stará V. na LV č. XXXX, parc. č. 3470/38, zast. plocha o výmere 561 m², na ktorom je postavený obytný dom súp. č. XXXX na ul. H. v R. V., zapísaný na LV č. XXXX v kat. úz. R. V.. Kúpna cena spoluvlastníckeho podielu predstavovala sumu 1.818,- Sk.

16. Pokiaľ ide o súčasnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti - bytu č. XX na ulici H. v R. V., sporové strany sa na pojednávaní dňa 11.3.2020 zhodli na sume 68.500,- eur. Následne však žalovaný vo vyjadrení zo dňa 4.5.2021 nesúhlasil s uvedenou sumou a tvrdil, že hodnota tejto nehnuteľnosti je maximálne na úrovni 57.000,- eur. Žalobkyňa na pojednávaní dňa 15.10.2021 s takouto sumou nesúhlasila, nakoľko podľa jej názoru je hodnota bytu 100.000,- eur a uviedla, že ak by súd prideliť predmetný byt jej, ona je schopná a ochotná vyplatiť žalovanému 50.000,- eur. Napokon dodala, že súhlasila by aj so sumou 90.000,- eur. Vzhľadom na diametrálne odlišné názory na hodnotu predmetného bytu právny zástupca žalovaného uviedol, že zabezpečí vyhotovenie znaleckého posudku ohľadom ceny nehnuteľnosti a dňa 20.12.2021 predložil znalecký posudok č. 226/2021 vypracovaný Ing. E. Y. dňa X.XX.XXXX, vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty predmetného bytu č. 28 na 3. podlaží bytového domu č.s. XXXX na H. ulici v R. V.. Z uvedeného znaleckého posudku plynie, že všeobecná hodnota bytu vypočítaná metódou polohovej diferenciacie je v danom prípade 72.995,46 eur, po zaokrúhlení 73.000,- eur.

17. Žalobkyňa vyslovila nesúhlas týmto znaleckým posudkom, namietala skutočnosť, že znalec použil metódu polohovej diferenciacie, ktorá neodráža trhovú hodnotu v meste R. V., nakoľko pri takomto vyporiadaní sa zvyčajne vypracováva znalecký posudok na stanovenie všeobecnej ceny a takouto cenou potom sa dá zaoberať. Podľa jej názoru je cena bytu oveľa vyššia, pričom poukázala na listiny, ktoré predložila, a to ponuky realitných kancelárií z internetových stránok, kde sa cena obdobných bytov pohybuje v sume 111.000,- eur až - 125.000,- eur a taktiež sú záujemcovia, ktorí sú ochotní za takýto byt zaplatiť 120.000,- eur. Predložila taktiež listiny Mesta Stará Ľubovňa, z ktorých vyplýva, že Mesto Stará Ľubovňa predávalo v obchodnej verejnej súťaži byt č. XX na ul. 1. mája v R. V. s výmerou 34 m² s príslušenstvom, pričom minimálna cena bola stanovená na sumu 41.500,- eur, a to znaleckým posudkom č. 111/2021 zo dňa 16.9.2021 vyhotoveným znalcom Ing. Jozefom Arendáčom, pričom na základe vyhodnotenia verejnej obchodnej súťaže Mestské zastupiteľstvo v R. V. odporučilo primátorovi mesta (č.l. 823 p.v.) uzavrieť kúpno-predajnú zmluvu na odpredaj nehnuteľnosti s najúspešnejšou účastníčkou za cenu 58.500,- eur. Žalovaný zotrval na hodnote bytu stanovenej znalcom Ing. Jánom Štupákom, t.j. 73.000,- eur. Sporové strany sa teda nezhodli na cene a ani na spôsobe vyporiadania tejto nehnuteľnosti, nakoľko aj žalobkyňa aj žalovaný navrhovali, aby bol byt pridelený do ich výlučného vlastníctva.

18. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. P., obec P., okres H. (č.l. 23), ako aj z kúpnej zmluvy zo dňa 13.3.2015 (č.l. 24 a nasl.) súd zistil, že žalobkyňa je evidovaná ako podielový spoluvlastník parciel registra „C“ evidovaných na katastrálnej mape pod parc. č. XXX, výmera 382 m², druh pozemku záhrada, pod parc. č. 326, výmera 1.799 m², druh pozemku záhrada a pod parc. č. 327, výmera 485, druh pozemku záhrada, a to spoluvlastníkom podiele 101/384. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 13.3.2015 kúpna cena tejto nehnuteľnosti predstavovala sumu 3.015,- eur a aj v predmetnom konaní sporové strany sa zhodli na hodnote uvedenej nehnuteľnosti v rovnakej výške. Sporové strany sa zhodli aj spôsobe vyporiadania tejto nehnuteľnosti tak, aby bola prikázaná do výlučného vlastníctva. Žalovaný však žiadal, aby mu bola vyplatená polovica nákladov, ktoré boli vynaložené na ich kúpu. Žalobkyňa s tým nesúhlasila, nakoľko ona tieto pozemky nadobudla z vlastných prostriedkov, nie z prostriedkov BSM.

19. Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 13.3.2015 (č.l. 34) plynie, že MVDr. J. Y. požičal žalobkyňi peniaze vo výške 5.000,- eur s tým, že žalovaná požičanú sumu vráti najneskôr do 10.6.2020. Z výpisu z osobného účtu zo Slovenskej sporiteľne, a.s. MVDr. J. Y. vyplýva, že dňa 13.3.2015 bol realizovaný výber hotovosti

3.100,- eur. V potvrdení vystavenom v Starej Ľubovni dňa 30.12.2021 H. J. Y. konštatoval, že prijal od žalobkyne dňa 7.5.2020 úhradu dlhu predstavujúceho poskytnutú pôžičku v sume 5.000,- eur.

20. Do masy BSM sporové strany zahrnuli aj osobný motorový automobil zn. PEUGEOT 307 SW, rok výroby 2005, ktorého hodnotu žalobkyňa v žalobe stanovila na sumu 2.500,- eur. V priebehu konania sporové strany dospeli ku konsenzu, že jeho hodnota je nepatrná a aby bolo prikázané do výlučného vlastníctva žalovaného.

21. Z listiny označenej ako „Výpoveď svedka na súde“ zo dňa 10.8.2019 popísanej F. H. plynie, že menovaná chce pravdivo a pod prísahou vypovedať o skutočnostiach, že jej syn Y. H., vlastnil pred uzavretím manželstva úspory: poistenie pri dožití 18 rokov 18.000,- Kčs, z pracovnej činnosti JRD J. pridružená výroba 30.000,- Kčs, ďalšie úspory z výplat technika a majstra Komunálnych služieb október 1987 až máj 1988 spolu 16.000,- Kčs, predsvadobný dar rodičov a krstných rodičov spolu 15.000,- Kčs, ďalšie predsvadobné dary od blízkych hostí 3.800,- Kčs. Totožné tvrdenie uviedol aj žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 18.9.2019. Podľa uvedených vyjadrení mal žalovaný pred uzavretím manželstva vlastniť celkom 82.800,- Kčs.

22. Z notárskej zápisnice N 497/97, Nz 487897 zo dňa 19.8.1997 (č.l. 732 p.v.) vyplýva, že C. J. a F. J. ako darujúci uzatvorili so žalobkyňou, R. H. ako obdarovanou a J. J. ako vedľajším účastníkom zmluvy darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, podľa ktorej darujúci darovali žalobkyňi ideálnu polovicu rodinného domu v Prešove súp. č. XXXX s tým, že druhú ideálnu polovicu u darovali J. J..

23. Z darovacej zmluvy zo dňa 5.9.2006 (č.l. 124) vyplýva, že žalobkyňa R. H. a F. J. ako darujúce darovali J. J. nehnuteľnosti v kat. úz. J., rodinný dom súp. č. XXXX a k nemu príslušné parcely.

24. Z výpisu zo sporožirového účtu č. 0103832862/0900 vyplýva, že dňa 5.6.2008 J. J. vložil na účet žalobkyne sumu 150.000,- Sk; dňa 9.6.2008 bola z uvedeného účtu vybratá hotovosť v sume 145.000,- Sk; dňa 29.10.2008 J. J. vložil na účet žalobkyne rovnakú sumu - 150.000,- eur.

25. Žalovaný predložil v konaní stovky rôznych listinných dôkazov - pokladničných blokov, faktúr, výpisov z účtov, písomných poznámok resp. evidencie výdavkov, SIPO, fotografií, ktoré majú preukazovať jeho výdavky od vzniku BSM v podstate takmer doposiaľ.

26. Žalobkyňa žiadala, aby si súd vyžiadal výpis účtu vo vzťahu k mladomanželskej pôžičke poskytnutej žalobkyňi a žalovanému a žalovaný žiadal, aby súd vyžiadal výpis z účtu, ktorý bol vedený na meno R. H., od jeho zriadenia (2007) do jeho zrušenia (2007). Súd požiadal Slovenskú sporiteľňu, a.s. o zaslanie výpisov z uvedených účtov, avšak banková inštitúcia oznámila súdu, že banka je povinná v zmysle zákona o bankách archivovať informácie aspoň 5 rokov, pričom z vlastného rozhodnutia dobu archivácie štandardne predlžujú až na 10 rokov. Nakoľko k požadovaným údajom archivačná doba už uplynula, nie sú povinní tieto údaje archivovať. Výpisy z požadovaných účtov tak nebolo možné zabezpečiť.

27. Z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/54/2016-446 zo dňa 9.11.2016 vyplýva, že žalobkyňa podala návrh na rozvod z dôvodu, že žalovaný mal požívať alkoholické nápoje, správať sa agresívne a nakoľko sa to stupňovalo, bola nútená odísť do nájmu. Žalovaný poprel, že by fyzicky napádal žalobkyňu a deti, tvrdil, že žalobkyňa zanedbávala domácnosť. Súd pri hodnotení dôkazov uviedol, že: „aj keď odporca väčšinu z tvrdení navrhovateľky a ich detí popieral, resp. považoval za nepravdivé, hlavnú príčinu rozvratu manželstva mal súd preukázanú aj z iných dôkazných prostriedkov, ako len z tvrdení navrhovateľky a detí účastníkov konania, ktoré mimochodom boli jednotné a boli podporené aj ďalšími dôkazmi. Hlavne zo spisu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, v ktorom sa nachádzajú jednak vyjadrenia účastníkov konania a ich detí po incidente v byte účastníkov konania po ktorom syn účastníkov zavolať polícia, jednak správa Obvodného oddelenia PZ v Starej Ľubovni zo dňa 18.9.2009, ako aj ďalšie listiny, mal súd preukázané, že v rodine účastníkov konania sa situácia koncom roka 2009 vyhrotila v dôsledku požívania alkoholu zo strany odporcu. Odporca v priebehu konania tvrdil, že nie je pravdou, že by fyzicky týral svoju rodinu alebo že by preklímal navrhovateľku, v súvislosti s čím poukazyval na výsledok dvoch konaní na Okresnom súde Stará Ľubovňa, v ktorých sa riešila otázka vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd vylúčil odporcu z užívania bytu účastníkov konania (vedeného pod sp. zn. 2C/154/2009, v ktorom uznesením zo dňa 6.10.2009 bol návrh zamietnutý) a úprava rodičovských práv a povinností k maloletým deťom (vedeného

pod sp. zn. 4P/273/2009, v ktorom konaní uznesením zo dňa 27.4.2010 bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľky), ako aj na uznesenie OR PZ v SL ČVS: ORP-492/SL-SL-2009. K výsledkom uvedených konaní je potrebné uviesť, že aj keď v týchto konaniach nebolo meritórne rozhodnuté, k tomuto nedošlo v prvom prípade (týkajúceho sa nariadenia predbežného opatrenia) z dôvodu, že neboli predložené určité doklady potrebné pre rozhodnutie súdu, v druhom prípade (týkajúceho sa úpravy rodičovských práv) z dôvodu späťvzatia návrhu a v treťom prípade (týkajúceho sa konania pred OR PZ) z dôvodu, že navrhovateľka a deti netrvali na pokračovaní trestného stíhania, preto vypovedali v tom smere, že nemajú strach o svoj život. Aj z týchto konaní je zrejmé (aj keď sa v nich nakoniec o veci samej nerozhodlo), že vzťahy medzi účastníkmi konania boli narušené už koncom roka 2009, pretože vo funkčnej rodine nie je potrebné podávať podobné návrhy, príp. viesť trestné stíhanie pre podozrenie z trestných činov voči rodinným príbuzným. Podstatné pre účely konania o rozvod konania bolo preto vôbec iniciovanie týchto konaní a odôvodnenie ich podania, z ktorých si súd dokáže vytvoriť obraz o fungovaní rodiny účastníkov konania v tom čase. Dôvody v uvedených návrhoch, ako aj vyjadrenia navrhovateľky a detí účastníkov v spise ÚPSVaR v Starej Ľubovni pritom zodpovedajú tomu, čo uvádzala navrhovateľka a jej deti aj v konaní o rozvod, čo s odstupom cca 6,5 roka naznačuje, že tieto situácie v nich zanechali dosť hlbokú stopu. Odporca pritom podobne ako v tomto konaní, aj pri podaní vysvetlenia na ÚPSVaR vystupoval v postavení, že sa nič nedeje, nemá žiadne problémy osobné, v manželstve, ani s alkoholom, z čoho nepriamo vlastne vyplynul záver, že všetky tvrdenia manželky a detí sú nepravdivé, resp. nejde o nejaký vážny problém. Aj pokiaľ ide napríklad o situáciu, keď syn zavolať hliadku polície, v konaní o rozvod odporca na jednej strane tvrdil, že tvrdenia navrhovateľky o volaní polície sú nepravdivé, ale vo svojich vyjadreniach (na čl. 18 a 286-287 spisu) sám uvádza, že polícia bola u nich. O tomto incidente je pritom správa OO PZ aj v spise ÚPSVaR v Starej Ľubovni. Súd preto uveril tvrdeniam navrhovateľky a výpovediam svedkov - detí účastníkov konania, pokiaľ ide o požívanie alkoholických nápojov odporcom a jeho následnej agresivity. V tomto smere súd chce ešte uviesť, že vo vzťahu dvoch ľudí je málokedy chyba iba na jednej strane a k rozvodu svojou mierou (či už väčšou alebo menšou, podstatnou alebo menej podstatnou) prispievajú zväčša obaja manželia, ale z vykonaných dôkazov súd ustálil hlavnú príčinu rozvodu tak, ako je to uvedené vyššie.

28. V listine, žalovaným vlastnoručne napísanej a podpísanej, založenej v spise na čl. 55 žalovaný prehlásil:

Sľubujem svojej manželke R. H. a deťom Y. a F., že dňom 10.10.2009:

1. Nebudem požívať alkoholické nápoje,
2. Nebudem navštevovať p. Y. a ani on nebude vstupovať do nášho bytu
3. Nebude si vybíjať zlosť na vás.

29. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

30. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové vlastníctvo manželov.

31. Podľa § 149 ods. Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

32. Podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

33. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že manželstvo strán sporu zaniklo rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/54/2016 zo dňa 9.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2016.

36. Okamih, keď dôjde k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov je rozhodujúci nielen pre určenie spoločného majetku, ale aj pre určenie jeho hodnoty. Pri zisťovaní ceny nehnuteľnosti, ktorá tvorí predmet BSM, treba vychádzať z jej všeobecnej ceny určenej v závislosti od situácie na trhu s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, ku ktorému sa BSM vyporiadava (NS SR sp. zn. 4Cdo 113/2000).

37. Strany sporu počas trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva dve vyššie špecifikované nehnuteľnosti, a to byt na ul. H. XX v R. V. a pozemky v kat. úz. P.. Hodnota pozemkov v kat. úz. P. nie je sporná, žalobkyňa a žalovaný sa zhodli na sume 3.015,- eur.

38. Súd považuje za neopodstatnenú námietku žalovaného, že byt nadobudol do výlučného vlastníctva sám, pretože bol vyplatený z finančných prostriedkov, ktoré vniesol do BSM, nakoľko zo zmluvy o prevode vlastníctva družstevného bytu zo dňa 17.12.2001 (č.l. 234), ako aj z kúpnej zmluvy zo dňa 19.11.2002 (č.l. 220) je nepochybné, že žalobkyňa aj žalovaný mali spoločné členstvo v Okresnom stavebnom bytovom družstve Stará Ľubovňa, obaja od 31.8.1988. Napokon nadobudli predmetný byt do ich spoločného vlastníctva, teda do BSM.

39. Manželia, ktorí majú spoločné členstvo v bytovom družstve, s ktorým je spojený aj nájom družstevného bytu, môžu požiadať o prevod bytu do vlastníctva. Aj keď žiadosť o prevod bytu podá len jeden z manželov, obom manželom ako spoločným členom družstva vzniká právo na uzavretie zmluvy o prevode bytu. Byt po prevode vlastníckeho práva patrí do bezpodielového vlastníctva aj v prípade, ak zmluvu o prevode vlastníctva bytu uzavrel len jeden z manželov (pozri nález Ústavného súdu ČR zo 7. decembra 1999, sp. zn. II. ÚS 216/1999).

40. Taktiež podľa ustálenej súdnej judikatúry manželia môžu nadobudnúť veci do bezpodielového spoluvlastníctva spoločne alebo ich môže nadobudnúť len jeden z nich. Aj vec, ktorá bola nadobudnutá len jedným z manželov, patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak takáto vec nie je z predmetu bezpodielového vlastníctva vylúčená. (porov. Zmeková, I., Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, 2018, str. 42).

41. Najvyšší súd ČR tiež konštatoval, že ak manželia kúpnu zmluvou ako kupujúci nesporne prejavili zhodnú vôľu nadobudnúť nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, potom bez ohľadu na to, ž kúpna cena bola zaplatená z výlučných finančných prostriedkov jedného z nich, nemožno dospieť inému záveru ako k tomu, že tieto nehnuteľnosti sa stali predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov (pozri rozsudky Najvyššieho súdu ČR zo 17.10.2001, sp. zn. 22Cdo 1659/2000, z 19.4.2000 sp. zn. 22 Cdo 1658/98, Rc 49/2001)

42. V prejednávanej veci sa nepodarilo odstrániť rozpor v tvrdeniach sporových strán, z akých finančných prostriedkov bola vyplatená kúpna cena za vyporiadavaný byt, nakoľko žalobkyňa tvrdila, že z prostriedkov BSM a žalovaný tvrdil, že z jeho výlučných prostriedkov, nadobudnutých pred vznikom manželstva. V každom prípade, je nepochybné, že obaja spoločnou vôľou nadobudli predmetnú nehnuteľnosť do bezpodielového spoluvlastníctva, a preto aj keď by bola kúpna cena zaplatená z výlučných finančných prostriedkov žalovaného, nič by to nemenilo na závere, že byt patrí do BSM.

43. S poukazom na vyššie uvedené je teda nesporné, že byt č. XX n.a ulici H. XX v R. V. jednoznačne patrí do BSM a nie do výlučného vlastníctva žalovaného.

44. Sporové strany sa na hodnote predmetného bytu nezhodli, preto žalovaný predložil súkromný znalecký posudok č. 226/2021 vypracovaný Ing. Jánom Štupákom dňa 2.12.2021, v ktorom znalec po vykonaní ohliadky nehnuteľnosti dňa 23.11.2021 za použitia metódy polohovej diferenciácie stanovil všeobecnú hodnotu bytu, podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu,

podielu na pozemku, na 73.000,- eur s tým, že hodnotu nehnuteľnosti určil podľa stavebno-technického stavu ku dňu rozvodu 9.11.2016 a stavbu ohodnocoval k dátumu 2.12.2021. Súd konštatuje, že znalecký posudok Ing. Jána Štupáka má všetky náležitosti v zmysle zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a predkladateľoch, vrátane doložky o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Žalovaná nesúhlasila s cenou stanovenou Ing. Jánom Štupákom, poukázala na inzeráty realitných kancelárií, podľa ktorých sa trhovú cenu obdobných bytov pohybuje v rozmedzí od 111.000,- eur do 125.000,- eur. Na tomto mieste súd opätovne poukazuje na to, že pri oceňovaní vecí patriacich do BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM (technický stav, vek, kvalita, miera opotrebenia), avšak z ceny v čase, keď dochádza k vyporiadaniu (dátum najbližší k rozhodnutiu súdu o vyporiadaní BSM). Zo znaleckého posudku plynie, že znalec stanovil hodnotu bytu v zmysle uvedených zásad, a tento bol vyhotovený na konkrétny byt, ktorý je predmetom vyporiadania BSM. Naproti tomu inzeráty zverejňované na internetových stránkach realitných kancelárií prezentujú nielen súčasnú trhovú hodnotu bytov, ale aj súčasný (terajší) stav bytu, teda nie stav ku zániku bezpodielového vlastníctva manželov, ktorý dátum je rozhodujúci na zistenie stavebno-technického stavu oceňovanej nehnuteľnosti. Napokon je potrebné uviesť, že ak žalobkyňa nesúhlasila s tým, že znalec Ing. Ján Štupák použil pri ocenení nehnuteľnosti metódu polohovej diferenciácie, mohla si sama zabezpečiť vypracovanie súkromného znaleckého posudku iným znalcom, resp. navrhnuť, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Pokiaľ tak žalobkyňa neučinila, je potrebné konštatovať, že neuniesla dôkazné bremenom ohľadom jej tvrdenia vo vzťahu k hodnote bytu patriaceho do BSM.

45. S poukazom na uvedené dôvody súd považoval znalecký posudok Ing. Štupáka za presvedčivý, komplexný a použiteľný pre určenie ceny vyporiadavanej nehnuteľnosti a z neho aj vychádzal.

46. Základnou zásadou pre vykonanie vyporiadania BSM je, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Z tejto zásady zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom.

47. Občiansky zákonník pri vyporiadaní BSM vychádza v zásade z toho, že podiely manželov na spoločnom majetku sú rovnaké, dáva však súdu možnosť, aby výšku určil aj v inom pomere. Hľadiská, z ktorých majú súdy pri určovaní veľkosti podielu vychádzať, podrobnejším spôsobom nevymedzuje. Preto je vecou úvahy súdu, aby na základe zisteného skutkového stavu, v rámci vymedzenom ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka určil tiež inú výšku týchto podielov, tzv. disparitu podielov na spoločnom majetku, samozrejme za predpokladu, ak budú zistené také skutočnosti, ktoré s takýmto záverom z hľadiska spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi budú súladné. Súdna prax odklon od princípu rovnosti podielov, tzv. disparitu podielov označuje za postup mimoriadny a výnimočný a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje východisko a disparita odklon od východiska parity podielov.

48. Odklon od rovnosti podielov bývalých manželov (disparita) na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je akceptovaný súdnou praxou za stavu, keď zvýšené úsilie jedného z manželov zaistilo nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty, pričom však je tiež významným, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Môže sa tiež zohľadniť aj negatívne správanie jedného z manželov, spočívajúce napr. vo fyzickom, či psychickom násilí jedného z manželov počas trvania BSM. Na vysvetlenie je potrebné uviesť, že judikatúra výslovne zdôraznila, že hľadiská uvedené v § 149, resp. § 150 predstavujú hľadiská rozhodné i pri rozhodovaní o výške podielov a pritom je potrebné poukázať aj na Zákon o rodine.

49. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o tom, že v posudzovanej veci bola preukázaná existencia takých skutočností, ktorá je spôsobilá k záveru o dôvodnosti odklonu od zásady rovnosti podielov bývalých manželov vyjadrenej v ust. § 150 Obč. zákonníka na ich spoločnom majetku. Súd má za to, že v konaní boli preukázané také mimoriadne okolnosti, ktoré odôvodňujú žalobkyňou požadovanú disparitu. Za dôvody pre disparitu súd považoval skutočnosť, ktorá vyplynula z vykonaného dokazovania, a to najmä z výpovede žalobkyne a svedka Y. H., ale aj z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/54/2016-446 zo dňa 9.11.2016, t.j. kvôli tomu, že žalovaný požíval alkoholické nápoje a pod ich vplyvom bol agresívny a uvedená situácia sa stále zhoršovala, bola žalobkyňa nútená v roku 2009 odísť aj dvomi deťmi zo spoločného bytu. Od uvedenej doby v podstate sama zabezpečuje resp. zabezpečovala starostlivosť o svoje dve deti, doposiaľ stále bývajú v nájomných bytoch, pričom žalovaný deťom na výživu takmer vôbec neprispieval. Žalovaný síce tvrdil, že deťom prispieval napr. na telefón, kúpil notebook, avšak jeho príspevky boli len občasné a nie

pravidelne a celá ťarcha starostlivosti o deti a zabezpečovania bývania bola na žalobkyni. V uvedených skutočnostiach súd zhladal dôvody pre odklon od princípu rovnosti podielov a dospel k záveru, že žalobkyni patrí podiel vo výške 60 % a žalovanému vo výške 40 %.

50. Po vysporiadaní sa s hore uvedenými otázkami súd pristúpil k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva. V súdnej praxi sa uplatňuje zásada, aby pokiaľ je to možné, najmä so zreteľom na dobu, ktorá uplynula od rozvodu manželstva, či na oddelené bývanie manželov, boli veci prikázané tomu z manželov, ktorý ich mal naposledy v držaní. Súd tak vychádzal zo stavu ku dňu rozhodovania. Nehnuteľnosti zapísané na LV. č. XXXX kat. úz. P., obec P., v sume 3.015,- eur prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne bez povinnosti vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel z dôvodu, že na kúpu predmetných nehnuteľností žalovaná použila nie prostriedky z BSM, ale z pôžičky od MVDr. J. Y., ktorá bola splatná dňa 10.6.2020. Na úhrade tejto pôžičky v sume 3.015,- eur, za ktorú bola nadobudnutá vec do BSM by mali participovať obidve sporové strany, avšak vzhľadom na to, že žalobkyňa už uvedenú pôžičku vyplatila dňa 5.6.2020 z jej výlučných prostriedkov už po zániku BSM, súd neukladal povinnosť žalovanému vyplatiť jej pomernú časť, ani povinnosť žalobkyni vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel.

51. Byt na ulici H. č. XX v R. V. súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Jeho hodnotu si súd osvojil zo znaleckého posudku Ing. Štupáka v sume 73.000,- eur. Bolo však potrebné zohľadniť aj výlučný vnos žalobcu do BSM v sume 2.748,46 eur (82.800,- Sk), nakoľko uvedená skutočnosť vyplynula z vyjadrení žalovaného aj z prehlásenia jeho matky F. H. a žalujúcou stranou nebola spochybnovaná. Preto ju súd považoval za nespornú.

52. Celková hodnota vyporiadavaného majetku - predstavuje 76.015,- eur a vnos žalovaného do BSM, predstavujúci finančné prostriedky nadobudnuté pred vznikom manželstva, je v sume 2.748,46 eur. Čistá hodnota majetku po odpočítaní vnosu žalovaného predstavuje rozdiel uvedených súm, t.j. 73.266,54 eur. Na 60 %-tný disparitný podiel žalobkyne pripadá suma 43.959,92 eur a 40 %-tný disparitný podiel žalovaného pripadá suma 29.306,62 eur, ku ktorému je potrebné pripočítať vnos, t.j. sumu 2.748,46 eur. Teda jeho hodnotový podiel na majetku predstavuje sumu 32.055,08 eur. Súčet hodnoty podielov oboch manželov tak spolu zodpovedá celkovej hodnote majetku (32.055,08 + 43.959,92).

53. Žalovaný získal majetok v hodnote 73.000,- eur, je preto povinný uhradiť žalobkyni rozdiel medzi a hodnotou majetku, ktorý z bezpodielového spoluvlastníctva nadobudol a výškou hodnotového podielu, ktorý na neho pripadá, t.j. 40.944,92 eur (73.000,- - 32.055,08).

54. Obe strany sporu zhodne uviedli, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrí aj osobný motorový automobil zn. PEUGEOT 307 SW, rok výroby 2005, ktorého hodnota v súčasnosti je už nepatrná a zhodli sa aj na jeho vyporiadaní, v prospech žalovaného, preto toto motorové vozidlo bolo prikázaná do výlučného vlastníctva žalovaného bez povinnosti vyplatiť náhradu za podiel žalobkyne.

55. Súd do masy BSM nezahrnul náklady spojené s prevádzkou bytu sporových strán, komunálne poplatky a daň z nehnuteľnosti, nakoľko podľa názoru súdu, vzhľadom už vyššie popísané dôvody, t.j. že žalobkyňa pre neprístojné a agresívne správanie žalovaného musela opustiť byt aj s dvomi deťmi, platiť si nájom a v podstate sama zabezpečovať chod domácnosti a starostlivosť o obidve deti nielen osobnú ale aj materiálnu a finančnú, bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby súd tieto do masy BSM zahŕňal. To isté sa týka aj nákladov vynaložených žalovaným na práce súvisiace s odstraňovaním škôd na tejto nehnuteľnosti, nakoľko, ako už bolo uvedené, žalovaná v uvedenom byte nebýva od roku 2009, keď kvôli neznesiteľnému správaniu sa žalovaného musela opustiť byt a ísť do nájmu, na čo žalovaný hneď vymenil zámky na dverách a teda už ani nemá prístup k uvedenému bytu, bolo by, za daných okolností, v rozpore s princípom spravodlivosti ukladať žalobkyni povinnosť prispievať žalovanému na opravu či údržbu bytu, ktorý ho užíva výlučne sám.

56. Všeobecný súd pri rozhodovaní nesmie zabúdať na to, že „hranice vzájomného súžitia nie sú definované len právom, ale tiež morálkou, etikou a zvykmi, ktoré vytvárajú zásady existencie každého spoločenstva“ [Petr Bohata. Dobré mravy v nemeckém právu. Právni rozhledy 9/1999, s. 466 a nasl., ďalej len „Bohata, 1999“]. Tieto zásady sú do zákona vtelené pod pojmom „dobré mravy“ ktoré možno vyjadriť tiež ako „čítanie každého poctivo a spravodlivo zmysľajúceho človeka“ (Bohata, 1999). Práve zásada výkonu práva v súlade s dobrými mravmi predstavuje významný korektív, ktorý v odôvodnených prípadoch dovoľuje zmierňovať tvrdosť zákona a dáva sudcovi priestor pre uplatnenie pravidiel slušnosti,

a to dokonca je keby mal rozhodnúť praeter legem či contra legem (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. Pl ÚS 34/09). Konkretizáciu toho, čo v kontexte danej spoločnosti znamená rozpor s dobrými mravmi, je možné nájsť predovšetkým v základných ústavných právach, ktoré do horizontálnych právnych vzťahov prenikajú práve cez prizmu dobrých mravov.

57. Pokiaľ žalovaný zastáva názor, že žalobkyňa by mala byť zaviazaná povinnosťou vyplatiť žalovanému 1 finančných prostriedkov, ktoré mala použiť z príjmov patriacich do BSM na vyplatenie jej osobných finančných pôžičiek, použitých na jej osobné potreby a záujmy v celkovej hodnote 53.000,- Sk, t.j. 1.759,28 eur a v sume 20.000,- Sk, t.j. 663,88 eur, pričom poukazuje na listinu, na ktorej sú spísané nejaké finančné sumy bez bližšej špecifikácie a identifikácie, k tomuto súd uvádza, že povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa určitých skutočností zaťažuje toho manžela, ktorý z ich existencie vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; spravidla ide o účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31.1.2016, sp. zn. 22 Cdo 2263/2005). Súd v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný nepreukázal, že by označené finančné prostriedky boli spotrebované na osobné potreby a záujmy žalobkyne. Je na strane žalovaného relevantne preukázať takéto nakladania žalobkyňou, čo sa pri týchto sumách nestalo. Za daných okolností súd konštatuje, že v tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno.

58. Súd nevyhovел žalovanému ohľadom nároku na úhradu časti nákladov vynaložených na starostlivosť o psa a náklady súvisiace s prevádzkou osobného motorového vozidla, nakoľko ide o bežné výdavky v domácnosti, podobne ako aj nákup potravín či ošatenie členov domácnosti, resp. nákladov na lekársku starostlivosť. V rámci vyporiadania BSM sa totiž nemožno domáhať náhrady toho, čo bolo vynaložené na nadobudnutie vecí slúžiacej na bežnú osobnú potrebu alebo na krytie bežných potrieb (napr. oblečenie, spoločenské a kultúrne potreby, náklady na prevádzku motorového vozidla a pod.). Napokon, ak žalovaný sa domáha vyplatenia vyrovnacieho podielu z hodnoty akcií vedených v Centrálnom depozitári cenných papierov SR, a.s., z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa nemá žiadne listiny k dispozícii, pretože odišla z bytu „bez ničoho“, všetko ostalo v byte a tak už nemá žiadnu vedomosť o týchto akciách. Nakoľko v konaní nebola preukázaná hodnota resp. existencia akcií vedených v Centrálnom depozitári, nebolo možné návrhu žalovaného ani v tejto časti vyhovieť.

59. Súčasne nemôžu byť predmetom vyporiadania BSM ani investície vynaložené na opravy alebo úpravy nehnuteľnosti rodinného domu v Prešove, ktorá bola pôvodne v spoluvlastníctve žalobkyne, avšak v súčasnosti už žalovaná nie je vlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. V rámci širšieho vyporiadania BSM je možné zohľadniť investície resp. spoločné finančné prostriedky vynaložené na výlučný majetok niektorého z manželov, nie však investície vynaložené na majetok vo vlastníctve tretej osoby. Navyše v aj v prípade, že by predmetná nehnuteľnosť bola vo výlučnom vlastníctve, bolo by možné zohľadniť len skutočne vynaložené náklady, nie však aj prácu jedného z manželov vynaloženú pri výstavbe alebo rekonštrukcii rodinného domu len jedného manželov, nakoľko manželstvo je spoločenstvom, v ktorom si manželia majú navzájom pomáhať. Navyše je potrebné zdôrazniť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že J.etrus, na ktorého previedla žalobkyňa svoj spoluvlastnícky podiel, zaslal na účet žalobkyne dňa 5.6.2008 sumu 150.000,- Sk a dňa 29.10.2008 rovnakú sumu - 150.000,- eur ako odmenu za zrealizované práce, ktoré sumy boli skonzumované v rámci BSM, avšak aj v tomto prípade, z dôvodu tvrdenia žalobkyne proti tvrdeniu žalovaného sa nepodarilo odstrániť rozpor, kým a na aký účel boli predmetné sumy použité.

60. K stovkám dokladov, ktoré predložil žalovaný v tomto konaní (pokladničné doklady, faktúry, doklady SIPO) svedčiacich o nákupoch rôznych tovarov či realizovaní platieb na rôzne účely a k jeho žiadostiam o preukázanie všetkých príjmov a výdavkov súvisiacich s BSM súd uvádza, že v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd nerobí „generálny audit“ všetkých príjmov a výdavkov, ktoré počas trvania bezpodielového spoluvlastníctva boli realizované. V rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sa vyporiadávajú veci a iné majetkové vzťahy, ktoré vznikli za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. To však neznamená, že treba vykonať vyúčtovanie celého spotrebného spoločenstva manželov (aj niekoľko rokov spätne, prípadne za celé obdobie trvania manželstva), resp. zisťovať všetky skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie toho, aké výdavky boli vynaložené, z akých prostriedkov a kto z nich mal prospech. Hospodárske a spotrebné spoločenstvo manželov niekedy prináša ťažké hospodárske a spoločenské vzťahy, ktorých zložitost sa zvyšuje tým, že môže ísť o výdavky rôzneho druhu, ktoré slúžia na rôzne účely, a často nemusí byť ani zrejmé, kto mal z toho prospech. Z toho

dôvodu treba zabrániť tomu, aby sa takéto ťažko zistiteľné, staré a pochybné nároky zohľadňovali pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, aby vyporiadanie prípadne neviedlo aj k možnosti šikanovania jedného z manželov. Pri vyporiadaní preto možno prihliadať iba na také výdavky, ktoré vyhovujú zákonným podmienkam (§ 150 OZ).

61. To boli podstatné dôvody, na základe ktorých súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo spôsobom uvedeným v enunciacii tohto rozsudku. Keďže je nesporné, že žalovanému boli prikázané veci vo vyššej hodnote ako je hodnota jeho podielu, uložil súd žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom vyrovnania podielu finančnú náhradu vo výške 40.944,92 eur.

62. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je síce návrhovým konaním, sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán, bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi (§ 216 ods. 2 CSP, § 150 OZ). Nie je rozhodujúce, ktorý z bezpodielových spoluvlastníkov po zániku BSM podal návrh vo veci podľa § 149 ods. 3 OZ na súd a zaujal tak procesné postavenie žalobcu v konaní oproti druhému nevyhnutne v postavení žalovaného. V danom prípade, podľa názoru súdu, nemožno hovoriť o úspechu či neúspechu niektorej zo strán sporu v porovnaní s druhou stranou, a preto súd aplikoval citované ustanovenie § 255 ods. 2 CSP a rozhodol, že žiadne z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.